

„Nie traćcie nadziei. Nie traćcie nadziei. Lecz zwycięstwo, jeśli przyjdzie – będzie to zwycięstwo Najświętszej Maryi Panny. W tej walce, która się toczy między gromadą szatanów i Chrystusem, tych, którzy wierzą, że są wezwani, odwoła do nieba i będzie jak chce sam Bóg.”

„Walczcie z ufnością. Pod opieką błogosławionej Maryi Dziewicy pracujcie... Zwycięstwo wasze jest pewne. Niepokalana dopomoże wam do zwycięstwa.”

Cz. Sł. B. August kard. Hlond

AKTUALNOŚCI

1. Dziękujemy za wszelką życzliwość, modlitwę, każdego rodzaju wsparcie i wszelkie zaangażowanie i pomoc. Dzisiaj Światowy Dzień Ubogich oraz Dzień Solidarności z Kościołem Prześladowanym.
2. Trwajmy w jedności duchowej i nie tylko pamiętając o naszej wspólnocie i jubileuszu 450-lecia SM w Polsce w modlitwie, a także w otwartości na różne sytuacje i potrzeby bliźnich.
3. Rozpoczął proces związany z XVI Zgromadzeniem Ogólnym Synodu Biskupów, które odbędzie się w 2023 roku pod hasłem: *Ku Kościołowi synodalnemu: komunია, uczestnictwo, misja*. Prośmy w modlitwie o jego błogosławione dla Kościoła owoce otwarcia na zaangażowanie w niego.
4. 25 listopada o g. 14:00 w Krypcie pod Kaplicą MB Msza św. w intencji zmarłych członków i moderatorów naszej sodalicii. Po Mszy spotkanie i rozdanie zaktualizowanych tekstów nowenny.
5. 29 listopada rozpoczynamy nowennę przed uroczystością Niepokalanego Poczęcia NMP - naszym Świętem Patronalnym. Dla chętnych wspólna modlitwa nowenna w naszej kaplicy codziennie o 16:30. Dołączmy do jej intencji sprawę procesu synodalnego czy pokoju i bezpieczeństwa w naszej Ojczyźnie.
6. 8 grudnia - Niepokalane Poczęcie NMP - Święto Patronalne. Msza św. o g. 14 w Kaplicy MB, a po niej uroczyste spotkanie.
7. 12 grudnia - comiesięczna adoracja, Msza św. i spotkanie - nasz „Adwentowy Dzień Skupienia”.
8. Prosimy o składanie propozycji, pomysłów do kalendarium naszej wspólnoty SM na rok 2022.

Także i my, rozpoczynający tę drogę, jesteśmy wezwani, by stać się ekspertami w sztuce spotkania. Nie w organizowaniu wydarzeń, czy rozważań teoretycznych nad problemami, ale przede wszystkim w poświęcaniu czasu na spotkanie z Panem i promowaniu spotkań między sobą. Czasu, by uczynić przestrzeń dla modlitwy, adoracji, na to, co Duch chce powiedzieć Kościołowi; na zwrócenie się ku twarzy i słowu drugiego człowieka, na spotkanie twarzą w twarz, by dać się poruszyć pytaniami siostr i braci, by pomagać sobie nawzajem, aby ubogacała nas różnorodność charyzmatów, powołań i posług. Każde spotkanie – jak wiemy – wymaga otwartości, odwagi, gotowości, by pozwolić sobie na wyzwanie, jakie stawia przed nami oblicze i historia drugiego człowieka. Podczas gdy czasami wolimy schronić się w relacjach formalnych lub przywdziewać maski sytuacyjne, spotkanie nas przemienia i często podpowiada nowe drogi, o których obraniu nie myśleliśmy. Często właśnie w ten sposób Bóg wskazuje nam drogi, którymi mamy podążać, wydobywając nas z naszych znużonych przyzwyczajęń. Wszystko się zmienia, gdy jesteśmy zdolni do prawdziwego spotkania z Nim i ze sobą nawzajem. Bez formalności, bez udawania, bez sztuczek.

Drugi czasownik: słuchać. Prawdziwe spotkanie rodzi się jedynie ze słuchania. Jezus rzeczywiście słucha pytania tego człowieka, jego niepokoju religijnego i egzystencjalnego. Nie daje zwyczajowej odpowiedzi, nie proponuje gotowego rozwiązania, nie udaje, że uprzejmie odpowiada, tylko po to, by się go pozbyć i iść dalej swoją drogą. Wysłuchuje go. Jezus nie lęka się słuchać sercem, a nie tylko uszami. Istotnie, Jego odpowiedź nie ogranicza się do dostrzeżenia pytania, ale pozwala bogaczowi opowiedzieć swoje dzieje, swobodnie mówić o sobie. Chrystus przypomina mu o przykazaniach, a on zaczyna opowiadać o swoim dzieciństwie, o swojej drodze religijnej, o tym, jak usiłował szukać Boga. Kiedy słuchamy sercem, to właśnie się dzieje: druga osoba czuje się mile widziana, nie osądzana, ma swobodę opowiadania o swoich doświadczeniach i drodze duchowej.

Zadajmy sobie pytanie: jak my w Kościele słuchamy? Jak wygląda „słuch” naszego serca? Czy pozwalamy ludziom wyrażać siebie, kroczyć w wierze, nawet jeśli mają trudne drogi życiowe, wносить wkład w życie wspólnoty bez przeszkód, odrzucenia czy osądzania? Czynić Synod, to stanąć na tej samej drodze, co Słowo, które stało się człowiekiem: to iść Jego śladami, wsłuchując się w Jego Słowo wraz ze słowami innych. To odkrywanie ze zdumieniem, że Duch Święty wieje w sposób zawsze zaskakujący, aby podsunąć nowe drogi i języki. Jest to ćwiczenie powolne, być może męczące, żeby nauczyć się słuchać siebie nawzajem – biskupi, księża, zakonnicy i świeccy – unikając sztucznych i powierzchownych odpowiedzi. Duch Święty prosi nas, abyśmy wsłuchiwali się w pytania, niepokoje, nadzieje każdego Kościoła, każdego ludu i narodu. A także byśmy wsłuchiwali się w świat, w wyzwania i zmiany, jakie przed nami stawia. Nie uciszajmy naszych serc, nie blokujmy się w naszych pewnikach. Posłuchajmy się nawzajem.

Wreszcie, rozeznac. Spotkanie i wysłuchanie siebie nawzajem nie są celem samym w sobie, pozostawiając rzeczy takimi, jakimi są. Przeciwnie, kiedy podejmujemy dialog, zadajemy sobie pytania, jesteśmy w drodze, a w końcu nie jesteśmy tacy sami, jak na początku, jesteśmy odmienieni. Pokazuje to nam dzisiaj Ewangelia. Jezus wyczuwa, że człowiek, który przed Nim stoi, jest dobry i religijny, zachowuje przykazania, ale chce go wyprowadzić dalej, poza zwyczajne przestrzeganie przykazań. W dialogu pomaga mu rozeznac. Proponuje, aby spojrzał w głąb siebie, w świetle miłości, z jaką On sam, wpatrując się w niego, miłuje go (por. w. 21), i aby w tym świetle rozeznał, do czego naprawdę przywiązane jest jego serce. I wtedy odkrywa, że jego dobro nie polega na dodawaniu kolejnych aktów religijnych, lecz przeciwnie, na ogołoceniu siebie samego: na sprzedaniu tego, co zajmuje jego serce, by uczynić miejsce dla Boga.

Jest to cenna wskazówka również dla nas. Synod jest procesem rozeznania duchowego, którego dokonuje się na adoracji, w modlitwie, w kontakcie ze Słowem Bożym. A dzisiejsze drugie czytanie mówi nam, że Słowo Boże „jest żywe i skuteczne, ostrzejsze niż wszelki miecz obosieczny, przenikające aż do rozdzielenia duszy i ducha, [...] zdolne osądzić pragnienia i myśli serca” (Hbr 4,12). Słowo otwiera nas na rozeznanie i je oświeśla. Ukierunkowuje ono Synod, aby nie był on kościelnym „zjazdem”, konferencją naukową czy kongresem politycznym, lecz wydarzeniem łaski, procesem uzdrowienia prowadzonym przez Ducha Świętego. W tych dniach Jezus wzywa nas, tak jak to uczynił z bogatym człowiekiem w Ewangelii, do ogołocenia się, do pozbycia się tego, co światowe, a także naszych zamknięć i powtarzających się wzorców duszpasterskich; do postawienia sobie pytania, co Bóg chce nam powiedzieć w tym czasie i w jakim kierunku chce nas poprowadzić.

PODSTAWOWE ZASADY DUCHOWOŚCI IGNACJAŃSKIEJ

Posłuszeństwo

Wśród głównych imperatywów i motywów duchowości ignacjańskiej odnajdziemy doświadczenie Mesjasza wzywającego do osobistego i całkowitego zjednoczenia z Jezusem i Jego drogą oraz do służby Jemu dla wsparcia dzieła zbawienia - po przywróceniu człowieka do jego celu wyrażonego w Zasadzie Fundamentalnej; cel ten, czyli spełnienie siebie jest tożsamy z odnalezieniem się w chwale, służbie u wielbieniu Trójjedynego Boga w Kościele rzymskokatolickim. Stąd duchowość ignacjańska charakteryzuje się znaczeniem dokonania osobistego i po ignacjańsku totalnego wyboru na rzecz Jezusa, rozumianego jako posłuszeństwo nauce i zaleceniom Kościoła katolickiego.

Agere Contra

Według tej zasady należy nie tyle biernie bronić się przed pokusą co zaatakować ją działaniem zupełnie przeciwnym np. walcząc z chciwością należy rozdawać jałmużnę. Niemniej kładzie ona bardziej nacisk na zjednoczenie woli z Jezusem i "ignacjańskie" posłuszeństwo niż na zewnętrzzną dosadność pokuty i umartwienia.

Magis

Istotnym elementem ignacjańskiego przyjęcia zbawienia jest także postawa magis. Polega ona na nieustannym dążeniu do coraz skuteczniejszej służby Bogu. Realizuje się ją przez codzienny wybór tego, co lepiej służy celowi tj. zbawieniu siebie i bliźnich.

Tantum, quantum

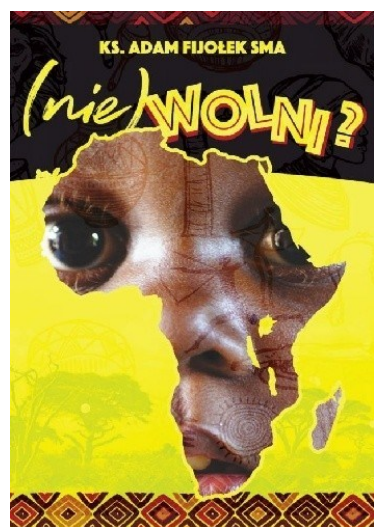
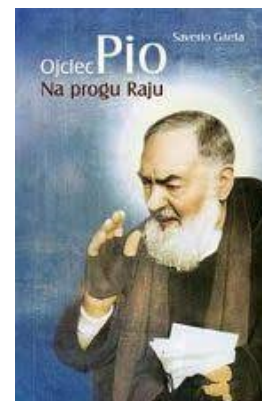
Inną regułą istotną dla duchowości ignacjańskiej jest także zasada tantum, quantum (łac. tyle, o ile). Polega ona na stwierdzeniu, że człowiek powinien o tyle korzystać z rzeczy stworzonych o ile prowadzą go do zbawienia. Jeśli natomiast mu w tym przeszkadzają, powinien się od nich uwalniać. Powinna wznieść swój umysł do swego Stwórcy i Pana, a jeśli widzi, że to jest w zakresie należytej służby Bożej, albo że się jej przynajmniej nie sprzeciwia, wtedy powinna postąpić wręcz przeciwnie niż chce kusiciel i odpowiedzieć mu ze św. Bernardem: „Nie ze względu na ciebie zacząłem i nie ze względu na ciebie skończę”.

FORMACJA PRZEZ DOBRĄ LEKTURĘ!

Saverio Gaeta, Ojciec Pio. Na progu raju., Częstochowa 2007.

O. Pio ma utrwalony obraz w świadomości masowej jako człowiek bardzo surowy, przenikający spojrzeniem ludzkie dusze itp. Książka, o której piszę, jest bardzo cenna, gdyż pokazuje Go jako człowieka m.in. o wielkim poczuciu humoru. Jeden z jej działów poświęcony jest tylko temu zagadnieniu. Polecam gorąco!

Włodzimierz Sawicki

ks. Adam Fijołek SMA, (nie)WOLNI?, eRmedia, Nowy Sącz 2019

Ukazały się wspomnienia i refleksje z misji w Republice Środkowoafrykańskiej. Oprócz opisu ogólnie znanych plag społecznych, takich jak nędza, głód, choroby itp., książka przynosi wartościowe refleksje o prawdziwym obliczu polityki europejskiej wobec Afryki.

Na papierze dekolonizacja, w rzeczywistości nowy kolonializm, jak to ujął Ojciec św. Franciszek. Kiedy tylko jakieś państwo chce mieć prawo do surowców, rozpoczyna się presja ekonomiczna, a nawet interwencja wojskowa, nawet w kooperacji z Chinami. Pouczająca lektura! .

Włodzimierz Sawicki

FORMACJA BIBLIJNA

Słuchajmy co Bóg mówi do nas podczas liturgii

Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata - 21 XI	Dn 7, 13-14; Ap 1, 5-8; J 18, 33b-37
I Niedziela adwentu - 28 XI	Jr 33, 14-16; 1 Tes 3, 12 – 4, 2; Łk 21, 25-28. 34-36
II Niedziela adwentu - 5 XII	Ba 5,1-9; Flp 1,4-6.8-11; Łk 3,1-6
Niepokalane Poczucie NMP - 8 XII	Rdz 3,9-15; Ef 1,3-6.11-12; Łk 1,26-38
III Niedziela adwentu - 12 XII	So 3,14-17; Flp 4,4-7; Łk 3,10-18

fot. S. P.

INTENCJE MODLITEWNE

- * dziękczynienie za 450 lat obecności SM w Polsce
- * o owoce jubileuszu i światło Ducha Świętego na dalszą pracę sodalicyjną
- * o owoce beatyfikacji Stefana kard. Wyszyńskiego i M. Elżbiety Czackiej
- * o rozwój Sodalicji Mariańskich
- * o świętość rodzin, o powołania kapłańskie i zakonne,
- * o pokój i ład społeczny w naszej Ojczyźnie
- * o ustanie pandemii Covid-19

KALENDARIUM ŚWIĘTYCH SM

LISTOPAD 2021

1 UROCZYŚĆ WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH

3 Bł. Ruperta Mayera, kapłana

4 Św. Karola Boromeusza, biskupa

6 Bł. Antoniego Baldinucci, kapłana i zakonnika

11 Bł. Alicji Kotowskiej, dziewicy i męczennicy

14 XXXIII NIEDZIELA ZWYKŁA, Św. Józefa Pignatelli, kapłana

26 Św. Jana Berchmansa, zakonnika; Św. Leonarda z Porto Maurizio, kapłana

GRUDZIEŃ 2021

1 Św. Edmunda Campiona, kapłana i męczennika

9 Św. Piotra Fouriera, kapłana

22 Św. Franciszki Ksawery Cabrini, dziewicy i zakonnicy

Z ŻYCIA FEDERACJI SODALICJI MARIAŃSKICH W POLSCE

1. Pamiętajmy w modlitwie o Federacji SM w Polsce.

2. Trwa rok jubileuszu 450-lecia SM w Polsce, objęty patronatem KEP. Patronami tego czasu są św. Andrzej Bobola i bł. Regina Protmann.

3. 9 października minęła 20. rocznica śmierci ks. prałata Tadeusza Uszyńskiego, duszpasterza akademickiego, odnowiciela i pierwszego moderatora Sodalicji Mariańskich w Polsce po 1980 roku, założyciela naszych szkół sodalicyjnych w Warszawie. Tego dnia w Bogutach w jego rodzinnej miejscowości modlili się m.in. sodaliski i sodalisi, przedstawiciele Zarządu FSM, członkowie Stowarzyszenia Katolików Wojskowych czy Zarząd Fundacji Szkolnej im. Ks. Kard. Stefana Wyszyńskiego.

Sodalicja Mariańska przy Jasnej Górze; Kordeckiego 2, 42-225 Częstochowa

www.sm.jasnagora.pl